

Lo Baratillo

Josep Ramon Correal
Periodista

La boira com a oportunitat

He hagut de sortir de Lleida per adonar-me que la boira pot ser una oportunitat. Per als lleidatans la boira és un referent odiat i estimat alhora. Un signe d'identitat sense ànim de lucre. La boira aplega nostàlgies, però poca cosa més.

Antigament, si el dia 22 de gener –festivitat de Sant Vicenç– persistia el boiram, Lleida castigava el sant màrtir i el deixava tota la resta de l'any sense ciris. La boira és un tòpic i una inspiració de poetes. "Amb la boira a la faç / trobar a les palpentes / la porta del mas", recitava Agelet i Garriga. Màrius Torres enyorà la boira de la ciutat "dolça i secreta", i Josep Vallverdú n'ha fet referència del Ponent, mentre tocava el dos a la recerca del sol, com jo mateix.

On realment han sabut convertir la boira en una oportunitat és a Falset. Aquest mes de gener, la capital del Priorat ha tornat a celebrar la festa de l'Encamisada. Tots els veïns desfilen pels carrers del poble enrobats amb el vestit típic català: la faixa, la barretina (vermella o morada), les espadenyes envetades i, sobretot, la camisa blanca de fil. Tothom ha de dur la camisa blanca de fil. Aquesta multitudinària festa recorda la victòria dels falsetans sobre les tropes franceses, no se sap ben bé

si amb motiu de la guerra de Successió o de la guerra del Francès. Per a l'historiador Anton Vidal té més lògica la segona versió perquè és documentat que al gener de 1709, les guarnicions franceses de Lleida, Balaguer i Tortosa, per rescabalar-se dels seus disgustos, organitzaren expedicions contra alguns pobles com Falset. Diu la veu popular que les tropes enemigues van assetjar la població durant un boirós dia de sant Antoni. Els falsetans van tenir l'habilitat d'atacar confontent-se entre la boira vestits amb roba blanca de fil. Un cop derrotat l'enemic, van acudir a la professó de sant Antoni amb les camises blanques, tacades de sang francesa. Lleida és la capital de la boira, però Falset n'ha escrit l'èpica.

Lleida és la capital de la boira, però Falset, amb la festa de l'Encamisada, hi dedica una multitudinària festa

Per una Lleida

ilnet

neta

TELÈFON ATENCIÓ AL CIUTADÀ 900 10 20 42

ANTONI
TAHULL

RAMON
CAMATS

MONTSE
BERGÉS

Activitats a les associacions de veïns

Quan els membres de la Junta Directiva de les Associacions de Veïns ens reunim per coordinar i organitzar activitats per al nostre barri tot són bons propòsits perquè els nostres veïns tinguin diversitat d'opcions a l'hora de triar: gimnàstica, pilates, tai-txi, ioga, pintura, balls de saló, punta de coixí, manualitats, informàtica, etc. Aquí és on comença el dilema: repartiment dels dies de la setmana; horaris de matí, tarda o nit; sales disponibles, etcètera.

La nostra satisfacció arriba quan la gent s'apunta i participa als cursets que organitzem

Quan totes aquestes propostes han estat coordinades per les diverses àrees de l'AV s'ha de buscar professorat per impartir les classes i, sobretot, negociar el preu, ja que aquest preu repercutirà en la quota que el soci haurà de pagar, i intentem que sigui tan econòmic com es pugui.

Sembla fàcil a l'hora d'explicar-ho, però les hores que hi dediquen tots i cadascun en particular dels membres de les juntes directives de veïns són moltes, tot per donar més serveis als socis de les diferents associacions.

La nostra satisfacció és quan s'obren les llistes d'inscripcions de totes les activitats i la gent respon apuntant-s'hi i col·laborant amb les quotes de cadascuna de les activitats.

Els recursos humans de Lleida

Quan parlem dels recursos de la ciutat, sempre pensem en termes materials; parlem d'infraestructures (ponts, passarel·les, edificis...) o de serveis (seguretat, sanitat...). Dins d'aquest darrer apartat acostumem a oblidar que s'hi ha de comptar també els serveis educatius i els socials. Aquests serveis no solament són "recursos" dels quals disposar, sinó que són creadors o regeneradors de nous recursos: els humans.

L'educativa i la social són inversions excel·lents. Cal exigir que l'Ajuntament s'esforci perquè sigui així

Apostar per l'educació de les persones constitueix la millor inversió que pot fer un Estat i, en la mesura de les seves competències, també un ajuntament. El de Lleida fa temps que ho veu així, cal reconèixer-ho, i en les accions que ho demostren, el partit que represento, ICV, hi ha tingut molt a dir durant anys. La continuïtat del projecte d'escoles bressol municipals palesa i confirma l'encert de les polítiques que es van engegar en legislatures anteriors. La feina, però, no s'acaba aquí; els serveis socials, l'atenció a les persones –les més necessitades, les desocupades i les que han perdut la seva casa per desnonament– han de continuar –i encara augmentar– en aquest context de dificultat per a moltes famílies. El benestar i la qualitat de vida dels ciutadans de Lleida es mesura per mitjà dels seus serveis educatius i socials. Cal que, com a ciutadans, n'exigim l'excel·lència.

Suspesos en participació

Si haguéssim de posar nota, ara que s'acaba el mandat, a cadascuna de les àrees de la Paeria, n'hi ha especialment una que no arriba ni de bon tros a l'aprovat: la participació ciutadana. I no solament ho diem des d'Esquerra, sinó que també hi coincideixen la resta de grups de l'oposició, a més de ciutadans i ciutadanes de Lleida que ja s'han manifestat per mitjà de cartes a la premsa o a entitats i plataformes que han sorgit durant aquests anys.

En els darrers anys la Paeria s'ha "bunqueritzat" i no hi ha tant diàleg com abans

La participació que practica l'equip de govern es limita a una fotografia que l'alcalde es fa quan s'atansen les eleccions, però en qualitat de candidat del PSC. En canvi, no s'ha tingut en compte l'opinió dels ciutadans per decidir com es reparteixen els 400 milions d'euros que l'Ajuntament s'ha gastat en obra pública, ni tampoc per decidir el projecte final de les Basses. I, ni de bon tros, no ha demanat les opinions amb motiu dels pressupostos... A més a més, mai no s'havien decidit tantes obres públiques en l'àmbit de la junta de govern local sense comentar-les ni tan sols amb l'oposició. Aquest és el cas de la reforma del Gran Passeig de Ronda. Des d'Esquerra creiem que la no-participació s'ha enquistat a la Paeria, de manera que ja forma part de l'estil de la majoria absoluta. Per a nosaltres, la participació és i serà un dels eixos fonamentals.

M. JOSÉ
HORCAJADA

ISIDRE
GAVÍN

MONTSE
MÍNGUEZ

Un pressupost que va en sentit contrari

El pressupost de l'Ajuntament de Lleida per a l'any 2011 continua demostrant que el Govern Municipal socialista, igual que el que governa Espanya, no és de fiar, i no ho és perquè imposa uns comptes poc seriosos i rigorosos, que en lloc d'ajudar-nos a sortir de la crisi agreujaran encara més la delicada situació que pateixen els ciutadans de Lleida. S'han incomplert els compromisos d'austeritat i transparència que es van pactar ara fa un any, limitant-se a retallar despeses tan importants com les ajudes a les famílies, el subministrament d'aliments i les inversions, per poder fer quadrar els comptes. Per contra, una vegada més hem lamentat l'increment d'impostos com l'IBI, amb què la Paeria preveu recaptar dos milions d'euros més que l'any 2010.

Aportar solucions a la crisi, els socialistes no ho saben fer, però apujar els impostos, sí

Paral·lelament, atesa la impossibilitat d'endeutar-se més, el Govern socialista ha optat per endeutar les seves empreses i així l'EMU demanarà un crèdit de 20 milions, dels quals 3,1 aniran a cobrir el sobrecost del pont de Príncep de Viana i únicament 2,2 milions d'euros seran destinats a polítiques d'habitatge, en total 8 vivendes de protecció oficial. Tot un èxit! En definitiva, restriccions, arbitrarietat i manca d'objectius clars són la carta de presentació d'uns pressupostos que no es mereixen els ciutadans de Lleida.

Gestió, valors i morositat

Els ciutadans hauríem de ser més exigents en els aspectes essencials de la gestió pública.

Un d'aquests valors és que tothom compleixi amb les seves obligacions i compromisos, cadascú en el seu àmbit.

Es pot excusar, en determinades circumstàncies, la morositat municipal en els anys de vaques grasses, perquè, encara que no reflecteix una bona gestió, el perjudici que es genera és molt menor (les empreses tenen més capacitat per suportar el deute). És fins i tot més excusable en els petits municipis que pateixen d'una forma crua la manca de recursos i de finançament i els és molt difícil accedir al crèdit.

Un ajuntament com el de Lleida no té prioritats per pagar els seus proveïdors

En general, però, crec que és inadmissible per a un ajuntament com el de Lleida, que té capacitat i recursos per accedir al crèdit, que ha doblat els ingressos d'IBI en pocs anys gràcies al boom immobiliari i a l'augment de la pressió fiscal, que estigui pagant alguns proveïdors a 100, 200 i, en alguns casos, a 300 dies.

Des de CIU hem presentat iniciatives en diferents moments, exigint a la Paeria el compliment de la llei de morositat, en suport del teixit empresarial, en coherència amb el pensament que recull de manera gràfica l'expressió del president Mas "business friendly".

El pressupost de la Paeria blindarà les polítiques socials

El pressupost per al 2011 posa l'accent en l'Ocupació, l'Educació i la Protecció de les persones, amb més seguretat i més acció social. Són uns comptes marcats per l'austeritat, el reajustament i l'esforç per blindar les polítiques prioritàries en una situació econòmica com l'actual. Des dels ajuntaments no podem defugir la nostra responsabilitat a l'hora d'oferir a la societat serveis –més necessaris que mai– i oportunitats per sortir reforçats de la crisi. S'ha definit així el pressupost més realista i rigorós que mai.

Un pressupost més realista i rigorós que mai

En un entorn marcat per l'atur, la Paeria, juntament amb el Departament de Treball de la Generalitat, ha de donar resposta a la crisi actual amb polítiques d'ocupació directa. Així, es posen a disposició 1.214 llocs de treball directe entre el juny del 2010 i el juny del 2011. L'Educació és una altre àmbit prioritari per garantir la igualtat d'oportunitats i afavorir la conciliació de la vida familiar. El 2011, i amb l'obertura de l'Escola Bressol (EB) de la Mitjana, a Pardiñyes, Lleida arriba a 18 EB i un total de 957 places. També blindem les polítiques adreçades a la protecció de les persones, des de la Seguretat, objectiu estratègic aquest mandat, fins a les Polítiques d'Acció Social que, amb 7,6 milions d'euros, representen el 7% del pressupost.